

נאום הח' ל. אשכול

מישיבת הוועדה המדינית

שהתקיימה בירושלים ב-10.12.1952

ל. אשכול: המלאכה שיש לעשותה בתקופה הקרובה - על כל פנים עד לסוף כהונת הכנסת הזאת - היא מלאכה מן הרציניות והכבדות. יש לעשות פיתוח, לרמן אינפלציה, לעשות קצת דפלציה - כל אלה דברים עצומים וקשים וטוב לנסות לעשות זאת - על כל פנים במסך תקופה מסויימת - כאשר יש בכנסת רוב גדול יותר מ-61 חבר. דומני כי אנו רק עכשיו נכנסים לתקופה הכבדה והרצינית של עשיית המלאכה. כל אחד מאתנו חשב שאולי נוכל לבצע בינתיים כל אלה בלעדיות ואולי יבוא זמן אחר, אולם, בינתיים האפשרויות נשחקות ונוצר מקום לכל נימוקיהם של מחיבי הצעד הזה. בכל זאת, צריך לראות מה הכטיס ועם מי עושים את המלאכה, ואולי יהבדר כי גם ביניהם ישנם יהודים שאפשר לעבוד אתם בחנאים לא יותר גרועים מאשר עם אחרים.

אני בעד זה שנעשה ככל האפשר כדי לא להפסיק את

הפרוגרסיבים שהיו נימוקים שכבר נאמרו. כמו כן אני בעד עשיית כל המאמצים לשיחוף הפוה"מ, כי אלה הם פועלים. אני חושב כי יש יסוד ונקודה בהפוה"מ כי המפלגה זו ישנם פועלים רציניים מאד וסימפטיים מאד, ומתנהל בחוכמה מאבק קשה.

אני מאד שמח על כך שידברו גם עם אנשי מפ"ם. חברים המהים

אין אפשר לעשות זאת, לאחר שרק אהמול ושלשום דברנו כל כך הרבה נגדם. (מ. שרת: לא זו השאלה; השאלה היא מה הם הסיכויים). סיכויים לא היו גם לפני שנה. משפט פראג לא היה רק לשם טלחמה בין מפא"י למפ"ם. הציונים של הקבוץ המאוחד היו אולי הוצאה מן הדיבור ה רציני ואולי הם עצמם התעוררו. לא מחקנו עדיין את 15 אלף החברים הללו. לחמנו גם בציונים הכלליים ואמרנו דברים קשים נגדם ביחוד בשעת הוויכוח על מס רכוש, ובכל זאת מוכנים לעשות עתה הסכם אחר; ואל נסכח כי מפ"ם הם פועלים, ואפילו לא נעשה נסיון אחר? אני יודע כי רבים הם החברים החוששים מאיחוד עם הציונים הכלליים, ורצוי אולי לעשות בכל זאת מאוץ ולדבר עם פועלים. אני יודע כי אין למאמצים אלה סיכויים להצלחה, אבל * טוב שרבות הפועלים יודעו כי יחד עם הנכונות להכניס את הציונים הכלליים לממשלה, היונו שמתים מחד לו היו באים אתנו גם פועלים.